

selv om det er nok saa sagtyndige og indsigtsfulde Mænd som de, der have udarbejdet dette Lovforslag. Der er navnlig visse Punkter, hvor det forekommer mig, at der ikke er Tvivl om, at vi bør gøre Ændringer i dette Forslag, det er paa alle de Punkter, hvor selve Motivernes Forfatter paa en Maade har givet os Anvisning i den Retning. Der er nemlig det, om jeg maa kalde det saa, lidt kuriøse, at Motiverne meget rigtig fremhæve, at der paa ikke saa Punkter af den svenske Rigsdag er gjort Forandringer i det Udfast, som formodentlig nogenlunde svarer til det her foreliggende Udfast. Det ser ud, som om Forslaget og Motivene ikke ere skrevne paa samme Tid, der ligger maaste rum Tid imellem, der ligger i alt Fald den svenske Rigsdags Behandling af Sagen imellem, og den svenske Rigsdag har alligevel paa ikke saa saa Punkter vedtaget Ændringer, som det synes, at selv Motivernes Forfatter betragter som Forbedringer. Der er endog saa et enkelt Punkt — jeg tror, det er med Hensyn til § 205 — hvor Motivernes Forfatter endog har formuleret en Ændring, som han mener, Rigsdagen passende kunde vedtage. Paa de Punkter, hvor altsaa den svenske Rigsdag har gjort Forandring, tror jeg ogsaa, man gennemgaaende maa sige, at Forandringerne ere Forbedringer. Jeg indrømmer, at det ikke er væsentlige Punkter, men det er dog altsaa noget, overfor hvilket vi kunne staa fuldstændig frit med Hensyn til at gøre Forandringer, idet vi nemlig derved jo ikke komme i nogen Uoverensstemmelse, i alt Fald med den ene af de 3 Parter, som gerne skulde være nogenlunde enige om dette Lovudkast. Der staar jo endnu tilbage Behandlingen i det norske Storting, den er ikke begyndt, vi komme som den anden i Rækken; det skulde glæde mig, om vi ogsaa kunde blive i alt Fald Nr. 2 ved Vedtagelsen af dette Lovforslag. Men naar man nu af Motiverne ser, at der i selve Kommissionen — og det ikke delt efter Nationaliteter, men efter de enkelte Individuers Anskuelser — har været mange Differentpunkter, og det endog saa paa temmelig vigtige Punkter, og at der i hvert Tilfælde ikke har været saa Punkter, hvor Kommissionen, som allerede fremhævet af det ærede 2det Medlem for København (Magen), paa en Maade har resigneret, paa

en Maade har villet overlade til Fremtiden at træffe Afgørelse og ikke har villet træffe nogen Afgørelse i dette Lovudkast, opstaar jo dog det Spørgsmaal, om vi ikke paa saadanne Punkter, og navnlig paa Punkter, hvor der i Kommissionen har været forskellige Meninger, bør stænte det alvorlig Overvejelse, om der ikke skulde kunne foretages Ændringer i Lovudkastet. I den Henseende forekommer det mig, at man maa stelne mellem de Partier af Loven, der ikke have faaet, om jeg maa sige, en international Karakter, end ikke en interkandinavisk Karakter, men hvor Forholdene, om man vil, kunne ordnes paa en Maade i Danmark, paa en anden Maade i Sverige og paa en tredje i Norge, nemlig saadanne Forhold, som ikke vedrøre Nationernes indbyrdes Søjamtum. Dette gælder jo navnlig paa mange Punkter, saaledes ved Forholdet mellem Redere indbyrdes, Forholdet mellem Rederier og Skipper og navnlig Forholdet mellem Skipper og Rederier paa den ene Side og Sømandskabet paa den anden. Det kan jo være vore skandinaviske Brødre temmelig ligegyldigt, hvorledes vi f. Eks. ordne Skibsmandskabets Forhold i danske Skibe lige overfor dets Skipper. Min ærede Sidemand (Knudsen) har jo dvælet udførlig derved og har ønsket mange Ændringer paa disse Punkter. Jeg siger derfor, jeg indser ikke, at det kan have nogen Betydning for Sverige-Norge, om vi ogsaa behandle det danske Skibsmandskab mere human, end man mulig er tilbøjelig til at gøre i Sverige-Norge. Altsaa, der synes jeg, vi staa nogenlunde frit. Derimod erkender jeg, at paa mange andre Afdelinger af Loven, hvor man kommer ind paa de mere internationale Fællesregler med Hensyn til Befragtning, Havari, Søforsikring o. s. v., vilde det være meget ønskeligt, at der kunde opnaas fuld Overensstemmelse mellem de tre skandinaviske Riger. Der mener jeg da ogsaa, at vi maa være meget varsomme med at gøre Forandringer i de Resultater, Kommissionen er kommen til, navnlig i Betragtning af, at de allerede i Sverige ere blevne flaaede fast. Der kommer imidlertid en anden Betragtning frem, som dog muligvis kunde, om jeg saa maa sige, tillade os at gøre Ændringer. Det er den, at netop fordi disse Kapitel i Loven høre til den